

afspejler sig paa den høje Rigsdag, er jo af den Art, at de medfører, at Foranstaltninger af mere omfattende Karakter ikke lader sig træffe som Udtryk for den Opfattelse, et enkelt Parti nærer vedrørende disse Foranstaltningers Art, og jo dybere de paagældende Foranstaltninger griber ind paa sociale eller økonomiske Omraader, i desto højere Grad er dette Tilfældet. Der maa, naar saadanne Foranstaltninger skal gennemføres, gives Afkald paa Ønsker fra enkelte Partiers Side og træffes Bestemmelser, som gør det muligt for de forskellige Partier at slutte sig til disse Foranstaltninger. Det foreliggende Forslag til en Ordning af Valutaspørgsmaalet er Udtryk herfor, ogsaa for mit Partis Vedkommende, ikke blot for saa vidt angaar de Veje, ad hvilke de Midler skal skaffes, som tilvejebringes ved denne Lov, men ogsaa og navnlig for saa vidt angaar de videregaaende økonomiske Foranstaltninger, som man fra mit Partis Side har ønsket truffet til Ordning af Valutaforholdene. Den ærede Ordfører har udtrykt sin Anerkendelse heraf, og jeg kan for mit Vedkommende udtrykke en Anerkendelse af, at man fra andre Partiers Side har vist en tilsvarende Resignation, saaledes at der er Mulighed for, at dette Forslag lader sig gennemføre. Det staar nemlig ikke blot som Udtryk herfor, men efter min Opfattelse tillige og navnlig som Udtryk for, at nu er der paa Rigsdagen og i Folket en absolut Villie til at afvikle Spekulations-tidens og Inflationstidens uheldige Forhold og en fast Villie til at bringe de Ofre, som er nødvendige for, at dette kan ske, saaledes at man med Hensyn til Landets Pengevæsen kan faa fast Bund under Fødderne og vise opad og fremad i Stedet for nedad og tilbage.

Jeg ønsker at gøre denne Bemærkning overfor det Spørgsmaal, som er fremdraget i Forbindelse med denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om Opsamling af Kapital. Vi har fra vort Partis Side samme Opfattelse, som man har udenfor dette, at det er af afgørende Betydning for Landets Erhvervsliv, at der opsamles Kapital, for at nye Virksomheder kan rejses og de bestaaende trives, saavel i Landbrug som i Handel og Industri. Men jeg har den Opfattelse, at det afgørende for, at denne Kapitalopsparing og -opsamling kan finde Sted, ikke er et Beskatningsspørgsmaal, men et Tillidsspørgsmaal. I det Øjeblik Tilliden til Pengevæsenet skabes og først da, vil Kapitalopsamling kunne finde Sted med Virkning overfor Landets Erhvervsliv, og det, at det fore-

liggende Forslag giver Udtryk herfor og indeholder Muligheder herfor, er det, som har gjort det muligt for os at slutte os til Udvalgsflertallets Ændringsforslag. Det Spørgsmaal, som i saa høj Grad er behandlet navnlig fra konservativ Side, er, om det Middel, som dette Forslag giver Anvisning paa til Opnaaelse heraf, vil vise sig tilstrækkeligt. Midlet ser jeg deri, at det gennem dette Forslag gøres til en Opgave for Nationalbanken at følge den nævnte Linie uden Hensyn til de uvedkommende Momenter, som har grebet ind og har grebet forstyrrende ind paa dette Omraade, og som gav sig deres kraftigste Udtryk paa den Tid, da Spekulationshensyn var bestemmende for, i hvilket Omfang der skulde udstedes Sedler, og var afgørende for, i hvilket Omfang der skulde ydes Støtte til Banker og Bankvæsen i det hele taget. Jeg ser Midlet deri, at der gennem dette Forslag gives Udtryk for, at man fra Folkets Side gennem Rigsdagsbeslutninger vil medvirke til Gennemførelsen af de Foranstaltninger, som er nødvendige for, at Landets Pengevæsen kan ligge fast, naar Nationalbanken følger denne Linie. Jeg tror, det er overflødigt at fortælle sig i en Diskussion om, hvorvidt Nationalbanken har eller ønsker at paatage sig den juridiske Forpligtelse til at tage denne Opgave op. Det er min Opfattelse, at Nationalbanken fra 1. Januar 1925 har den juridiske Forpligtelse, men det er i samme Grad min Opfattelse, at Nationalbanken ikke efter 1. Januar 1925 med Tilslutning fra Rigsdagens Side uden noget som helst Hensyn kan gennemføre sin Forpligtelse, men at der gennem denne Lov gives Udtryk for, at de Foranstaltninger, der skal træffes, for at Nationalbanken paa et sundt Grundlag kan gennemføre sine Forpligtelser, vil finde Støtte fra Rigsdagens og Folkets Side. Derfor har det Flertal, der nu er til Stede om denne Sag, kunnet tilvejebringes.

Jeg kunde i og for sig dele det Ønske, som er udtrykt af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), at Flertallet havde omfattet alle Rigsdagens Partier. Naar dette ikke har kunnet finde Sted, skyldes det efter min Opfattelse dette, at der hos det konservative Parti, som formentlig nærer det samme Ønske som de andre tre Partier, tillige og i høj Grad har været et Ønske om sammen med dette Formaal at træffe Foranstaltninger, der tjente andre Formaal paa Erhvervslivets Omraade, Formaal, som man fra det konservative Partis Side maatte vide, at de andre Partier ikke billigede, idet de gaar